

TEMA 5

Quatre fases cicle econòmic: Recessió (depressió) → punt mínim → expansió → punt màxim

Recessió: Descens producció, renda ocupació i comerç (6 mesos a un any, temps normal)

Punt mínim: Reactivació econòmica, moment el qual millora economia

Expansió: Augment producció (beneficis, ocupació, salaris, preus, interès... augmenten)

Punt màxim: Pànic financer. Després d'aquest punt, economia cau.

Relació entre recessió (caiguda PIB) i altre vars econòmiques

Llei Okun: Atur varia 1% per cada canvi cíclic del 2/3% en producció (ambdues direccions).

Beneficis empreses: Cauen forma dràstica, més que producció

Salaris monetaris: Més rígids i estables, no varien molt. Més rígids que beneficis.

Inflació: Ve amb lag. Tendeix a disminuir, no immediatament. En expansió si creix immediat.

Plena ocupació

Considerada quan nivell atur entre 3.5 i 7% de població activa (atur friccional).

Recorregut al llarg història pensament econòmic

Adam Smith

Circumstàncies ambientals: Obsolescència regim anterior. Inicis rev. Industrial.

Proclama el liberalisme econòmic, la no intervenció del estat en els assumptes econòmics. Existeix "mà invisible" que equilibra el consum i la producció. Interès propi passa a ser bo per la economia.

Jean Baptiste Say

La oferta genera la seva pròpia demanda. La economia tendeix a la plena ocupació.

No pot ocórrer crisis sobreproducció per insuficiència demanda → No intervenció Estat ni Banc central per augmentar o disminuir Demanda Agregada.

Ambdós són econòmics de Idees Clàssiques

La crisi de les idees clàssiques

Crack del sistema bancari i financer del 1929. Provoca efecte domino contagiant totes economies occidentals.

Solucions Clàssiques: No intervenció. Reparació només possible si produeix per si mateixa.

No funciona. Depressió seguia el seu curs. Resultats nefastos (13 milions desocupats EUA, etc).

Candidatura Roosevelt – El "new deal": Resoldre problema dels preus, ajudes desocupats, mitigar sofriment població més necessitada.

Segueix sense funcionar, al 1937 cau en un forat encara més profund.

WILD KEYNES APPEARS

Keynes diu que atur pot persistir i nega tendència automàtica cap a la plena ocupació: "A LLARG PLAÇ, TOTS MORTS". L'estat té la capacitat i la responsabilitat de sanar la crisi, deguda a la insuficient Demanda Agregada.

L'estat ha d'augmentar la despesa pública (G), més enllà dels límits dels ingressos disponibles -dèficit pressupost públic-, de manera que excedeixi despeses sobre ingressos, catalitzant un procés multiplicador, incentivi demanda, producció i treball.

Anys setanta apareix estagflació (Keynes pensat sobre depressió, no inflació): estancament economia amb inflació. Les tesis Keynesianes no poden solucionar-ho.

Milton Friedman

Explica tal fenomen: "Si bé a curt termini la corba Philips explica el trade-off entre ocupació i estabilitat preus, a llarg termini no ocorre ja que Philips a llarg termini és vertical".

Sr. Friedman, pare Escola Monetarista, intenta tornar pensaments Clàssics: lliure competència envers regulació econòmica; estabilitat sistema econòmic envers equilibri atur Keynesià i reivindicació del paper del diner i la política monetària.

Depressió anys 30

1929 Crack Sistema Bancari i Financer

Down Jones cau de 381 a 41 punts. PNB real cau 30%. Atur 25% (17M aturats). Preus cauen 25%. Preus agrícoles cauen 60%. 9000 banc xapen. Moltes empreses fan fallida.

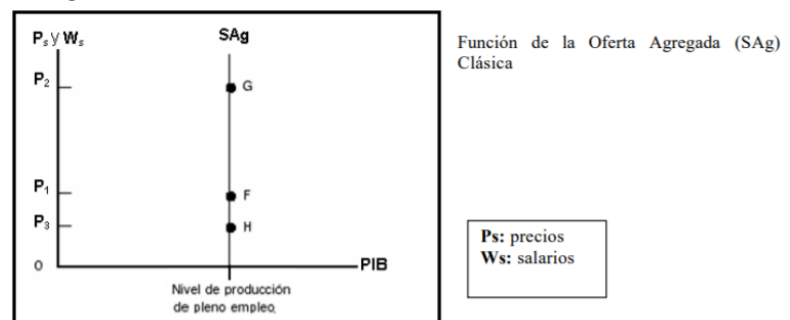
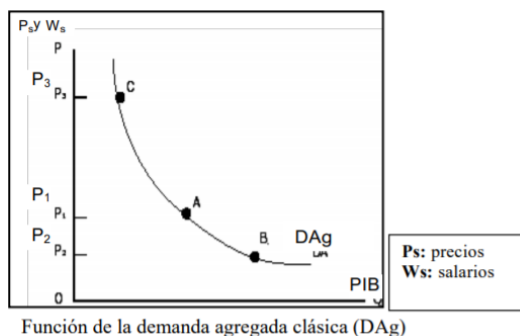
Solució: II Guerra Mundial

Augmenten gestos bèl·lics (22% PNB al 1940 i 11.3% PNB al 1941). La Gran Depressió posaren fonaments macroeconomia moderna. Polítics i estudiosos van decidir preveure repeticions crack.

Explicació Gran Depressió

Funció Dag → Tant Clàssics com Keynesians estan d'acord amb forma Demanda Agregada.

Suma demandes individuals. Presenta pendent negativa.

Mà

invisible i Lley de Say dedueix Oferta Agregada és vertical en el punt plena ocupació: sigui el que sigui nivell preus, sempre es produeix a plena ocupació. Llarg termini nivell producció indepe preus.

Clàssics suposaven si augmenta diner llavors augmenta DAG i el mateix per l'altre banda.

La depressió del 1929

Crisis bancs i finances desplaça corba DAg. Amb aquesta situació, s'hauria sortit depressió si preus i salaris haguessin baixat fins P_e . Però aquests no són rígids a la baixa (a curt termini).

Solucions possibles a una depressió (segons Clàssics)

Eliminar font inicial pertorbació:

Adoptar mesures necessàries evitar caiguda quantitat diners. Restablir la disminució de la quantitat diners, tornar DAg estable (1929). Major flexibilitat en preus i salaris.

La corba oferta agregada Keynesiana

Error clàssics suposar que preus i salaris són flexibles baixa. Van baixar, però no lu suficient.

Keynes diu: Situació massiva atur \rightarrow rigidesa total preus i salaris \rightarrow existeix tram horitzontal en corba de oferta agregada Keynesiana.

Oferta Agregada Keynesiana

Situació plena ocupació (punt A). Si baixa DAg, llavors preus no varien (caiguda DAg manifestada caiguda producció). Moviment de B \leftarrow A

Tram horitzontal: atur massiu i probablement sempre

Tram entremig: Rellevant en temps normals, no inflacions ni depressions.

Causa Gran Depressió (Segons Keynes): Insuficient DAg, inversió.

Pensament Clàssic i pensament Keynesià

Keynes diu Clàssics no tenen propostes adequades per problema atur anys 30.

Àrees d'acord

Principal causa Gran Depressió 1929 fou la caiguda de la DAg. Fluctuacions DAg principal causa fluctuacions producció real. Estabilització DAg objectiu principal macroeconomia. Un cop aconseguida plena ocupació, qualsevol pujada DAg provoca inflació.

Àrees desacord

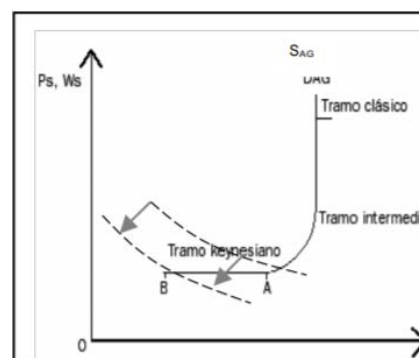
Clàssics associen equilibri amb plena ocupació, Keynesians creuen economia pot estar amb atur massiu i equilibri, sense tendència en anar a plena ocupació.

Clàssics son escèptics sobre capacitat Estat per millorar situació a traves política econòmic activa, probable que la actuació govern empitjori situació. Regla de política monetària: control quantitat diner: "Quantitat diner" "Velocitat circulació" = "Nivell mitjà preus" "Bens i serveis produïts"

Keynesians creuen economia inestable. Govern té capacitat i responsabilitat d'activar polítiques econòmiques.

Clàssics destaquen importància política monetària: restablir quantitat diners.

Keynesians destaquen eficiència política fiscal – despesa pública i impostos – com instrument corrector de la DAg.

constant i per
eufòries, no
particularment en
combatre greu